

blivelsen af Loven. Jeg for mit Vedkommende har ikke sagt, at der var søgt samtidig Drøftelse med Ministeren angaaende Lovforslagets Enkelt- heder, jeg har kun antydet, at Forslagsstillerne flere Gange have henvendt sig til Indenrigs- ministeren og sendt ham Udkastet, for at han kunde revidere det, og han har sendt det tilbage uden at finde Noget imod det at erindre. Det er den hele Forhandling, der er foregaaet. Den høitærede Minister har fuldkommen Ret i, at der ved en Feiltagelse er kommet til at staa „Bevilling“ istedetfor „Næringsbevis“, og at det vil være at rette, har jeg havt aabent Die for i længere Tid; men det er ingen Realitetsgag, det er en saadan Bagatel, at det ikke er værdt at opholde sig derved. Forøvrigt forstod jeg den høitærede Minister saaledes, at han fortolker Loven af 1873 paa samme Maade som jeg og det ærede Medlem fra Rjerieminde (N. Andersen), idet Ministeren mener ikke at have tilstrækkelig Hjem- mel i Loven af 1873 til at gjøre de samme Und- tagelser for Detailhandlernes Vedkommende, som han har for Søernes. Jeg forstod den høitærede Minister saaledes, at han ansaa det for nødven- digt at faae denne Lov, hvis han ad administra- tiv Veie skal komme Detailhandlerne til Hjælp paa samme Maade, som han i Genhold til den gjæl- dende Lov kan komme Søerne til Hjælp. Jeg vilde sætte Pris paa, om den høitærede Minister endnu engang vilde bekræfte denne Opfattelses Rigtighed.

Th. Nielsen: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) var vistnok, saavidt jeg erindrer, selv Medlem af det Udvalg, der havde Loven af 23de Mai 1873 under Be- handling. Jeg var ogsaa Medlem af dette Ud- valg, og jeg fulgte i det Nar denne Sag med megen Opmærksomhed, det var nemlig en af Kjøbstadkommissionens første Frugter, jeg fulgte derfor ogsaa Landsthingets Forhandlinger og de forskellige Ordføreres Motiveringer. Bestemmel- sen i Slutningen af § 12 har til Formaal at muliggjøre, naar man i en Egn, hvor der er Erang dertil, har faaet en Detailhandler, blandt Andet at Ministeren da, naar den paagældende Person døde, skulde have Lov til at give fortsat Bevilling til denne Handel. Det var Meningens dermed. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem kan se det efter ved at læse Forhandlingerne igjennem. Det var Meningens dermed, thi man diskuterede dengang meget udførligt, hvorvidt i en Egn vilde være daarlig stillet, naar den Be- villingsret, som Ministeren hidtil havde havt, blev ophævet, og man svarede dertil fra den anden Side, at nu var det engang jevnet, nu vare de Handlende komne, som vare nødvendige. Dernæst blev der gjort opmærksom paa, at de Egne vilde være ilde stillede, hvor man havde saadanne Detailhandlere, men hvor Handelen maatte bort-

falde ved den paagældende Persons Død. Det er Grunden til, at denne Bestemmelse er kommen ind, som altsaa hjemler Ministeren Ret til at give Bevilling til en fortsat Handel i en vis Egn, selv om den ligger indenfor den lovbestemte Af- stand, naar han dertil maatte finde Anledning. Det er utvivlsomt Meningens med denne Bestem- melse. Hvorvidt Administrationen siden har op- fattet den saaledes eller ikke, skal jeg ikke kunne sige, men det forekommer mig rigtignok, at det ogsaa ligger i Bestemmelsen, at dette maa være Meningens.

Winther: Jeg vil tillade mig at henstille til det høie Thing, om man ikke, efter at man har hørt Ministerens Udtalelse, hvorved det er blevet klart, at den hele Sag kommer til at angaa nogle enkelte Tilfælde, hvor Loven træffer Vedkommende paa en ubillig Maade, skulde kunne lade denne lille Lov passere videre uden Udvalg, da den nød- vendige Retteelse, der er at gjøre, kan gjøres med største Letthed, uden at man behøver at næbste Udvalg. Det forekommer mig, at det vilde være ganske imod Thingets Sædvane, om det ikke vilde række Haanden til at afhjælpe Ubilligheder, som tilbøls uforskyldt ere komne over en enkelt Mand. Jeg kan tvertimod paavise mange Tilfælde, hvor Thinget netop har søgt at komme til Hjælp i saadanne Tilfælde, hvor Loven rammer Noget paa en ubillig Maade, og jeg kan dog ikke tro, at denne lille Billighedslov ogsaa skulde bruges i den politiske Strid. Det forekommer mig, at det dog vilde være at gaa altsor vidt. Nu er der jo ogsaa det Heldige derved, at denne Lov er kommen frem ved privat Initiativ, saa at Ministerens Haand jo egentlig ikke kommer til at røre ved den. (Modsigelse.) Nei, den kommer ikke til at røre derved. Det kan dog vel ikke skade Thinget, at Ministeren vil gjøre, hvad Thinget ønsker, at der skal gjøres. Det vilde stride mod alminde- lig fund Forstand, og jeg kan idetmindste albrig faae det i mit Hoved, at det skulde være hensigts- mæssigt af politiske Grunde at forhindre Noget, som Thinget ønskede skulde ske, fordi Ministeren sagde Ja dertil, naar vi selv havde forlangt det. Et saadant Tilfælde foreligger her, og jeg ønsker altsaa, at vi lade denne lille Sag passere uden Udvalg og vise den samme Billighedsfølelse over- for uheldigt stillede Medborgere, som vi saa ofte have vist ved andre Leiligheder. Dertil skal jeg indstrænke mig.

A. Gold: Jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem fra Odder (Winther) har fundet Anledning til at blande Politik ind i dette Spørgs- maal. Det forekommer mig ikke, at Politiken er nævnt med et Ord i Spørgsmaalet om, hvorvidt Sagen skal gaa til Udvalg eller ikke. Jeg tror heller ikke, at det er nødvendigt at blande Politik ind i dette Spørgsmaal, men jeg tror ikke, at vi